

re, og det er jo det, man har gjort her. Det er jo ikke noget, der bare er blevet trukket ud af en automat og smidt i hovedet på den danske justitsminister.

Hvis vi f.eks. tager hele problemstillingen omkring registreringssystemet, så er det jo noget, der har været arbejdet på i mange år i Trevi-samarbejdet, og som faktisk blev besluttet på et møde i december 1990, og nu er det så blevet inkorporeret i Schengensamarbejdet, fordi det er en forudsætning for, at man kan åbne grænserne osv.

Og hvad har man egentlig imod, at oplysningerne om de 6 millioner kriminalsager, der er registreret rundt omkring i de europæiske lande, bliver stillet til rådighed for alle Schengenlandene? Hvad har man imod det? Jeg synes da, det er flot, at vi kan få adgang til de oplysninger, og at de andre lande også kan få adgang til de oplysninger, vi har her. Det er da en måde at bekæmpe kriminalitet på.

(Kort bemærkning).

Erik Jacobsen (V):

Jeg har selvfølgelig fulgt debatten intenst både derhjemme, på mit kontor og her i salen, og som grænseboer i 40 år med grundstykke ned til selve grænsen har jeg selvfølgelig gennem disse mange år høstet en del erfaringer, og så må jeg nok sige til nogle af de små partier, at de fuldstændig har mistet fodfæstet med hensyn til, hvad der foregår nede ved grænsen.

I Venstre går vi selvfølgelig ind for Schengen-aftalen, og det gør vi, fordi vi er helt overbeviste om, at det vil give en mere effektiv kontrol og en mere smidig afvikling af trafikken.

Så hørte jeg en enkelt ordfører nævne miljøfarligt affald, og i den forbindelse vil jeg gerne spørge den pågældende, om han er klar over, at der daglig passerer 3.000 lastvogne nede ved grænsen ved Padborg, og hvordan skal kontrollen med dem udføres? Ja, den skal naturligvis udføres hos afsenderen og modtageren, for det er det mest effektive, og vi skal ikke her i Folketinget vedtage nogle gummilove, som vi ved ikke kan efterleves. Min taletid er desværre forbi.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg har hørt enkelte ordførere sige her i dag, at vi taler om Fort Europa, og nu kan jeg forstå på Dansk Folkeparti ved hr. Kristian Thulesen Dahl, at man ønsker et Fort Danmark, og min

gode kollega hr. Erik Jacobsen har jo lige nævnt, at hvis vi ikke smidiggør transporten mellem f.eks. Danmark og Tyskland, vil man komme til at holde i kø fra f.eks. Esbjerg eller Kolding til grænsen og fra f.eks. Hamburg til grænsen.

Er det det, man ønsker, og tror man, det giver en mere smidig og sikker kontrol end et godt og sikkert kontrolsystem, som giver en smidig kontrol i baglandet på begge sider af grænsen? Det må være det, der er fremtiden.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg kan sige til både hr. Kent Kirk og hr. Erik Jacobsen og hr. Jens Kirk, at jeg ikke tror på de skrækscenarier, som de partier opstiller, som har været heroppe.

Hvis man grundlæggende er tilhænger af det system, som Schengensamarbejdet og efterfølgende det nødvendige Europol indebærer, så forstår jeg godt, at man forsøger at finde sådanne eksempler, men jeg tror under ingen omstændigheder, at de bliver til virkelighed, selv om vi ikke er medlem af Schengensamarbejdet.

Men jeg vil gerne slå fast, så der ikke skal være nogen misforståelse om det, at hvis valget står mellem at have en stærkere personkontrol ved grænsen end den, vi har i dag, og ikke at have nogen personkontrol ved grænsen, så er Dansk Folkeparti tilhænger af en stærkere kontrol end den, vi har i dag.

Altså: Hvis vi skal tage et valg – og det kan måske være af ideologiske årsager, således som hr. Kent Kirk også var inde på, bare med modsat fortegn – så er vi tilhængere af en stærk personkontrol ved grænsen, og hvis vi derfor har valget mellem at have en stærkere personkontrol og slet ikke at have nogen kontrol, så vælger vi en stærkere personkontrol. Det er altså vores holdning.

Og så må jeg sige til hr. Kent Kirk, som siger, at hvis vi ønsker at bekæmpe kriminaliteten, er det helt nødvendigt at opbygge disse elementer, at det er jeg ikke enig i; jeg tror ikke, det er nødvendigt.

Vi ønsker alle sammen et samarbejde landene imellem om kriminalitetsbekæmpelse, det er klart, og jeg gav det eksempel, at når det f.eks. drejer sig om narkotikaindsmugling fra de baltiske lande, skal vi naturligvis samarbejde med politimyndighederne i de baltiske lande om at løse det problem, men at det ikke er sikkert, at det er nødvendigt at lave registre, hvor man